



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1763**

**VD18 90118030**

§. 39. Beatus Stephanus Episcopus Diensis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

non nulla de convivio fercula exigendi  
jus fuisse.

Sæcul. XIII.  
A. C. 1208.

Elevatio Hostiæ in Missa, ut a popu-  
lo videatur, diserte memoratur, nulla  
mentionem de Calice facta. De Taber-  
naculo etiam mentio occurrit, in quo  
sanctum Sacramentum asservetur.

Stat. c. 8. n. 5  
c. 7. n. 4. n. 28.

Praecipitur Parochis, ut Fideles suos  
moneant, saltem semel in anno Eccle-  
siam Cathedralē pia peregrinatione  
esse invisendam. Ubi de Baptismo ser-  
mo est, aspersio distinguitur ab immer-  
sione, per quam ordinarie parvuli bap-  
tizabantur. De Baptismo autem sub con-  
ditione conferendo, secundum exemplar  
Abbatiae S. Victoris accuratum, nullum  
deprehenditur vestigium. Odonis suc-  
cessor in Ecclesia Parisiensi Petrus Ne-  
morosensis, Thesaurus Turonensis, & Cu-  
biculariis Regiis in Francia Praefectus,  
duorumque aliorum Episcoporum, Ste-  
phani Belvacensis, & Guilielmi Melden-  
sis, frater, Sedem illam annis duodecim  
tenuit.

n. 35.

n. 51.

c. 3. n. 1.

n. 4.

Synodic.  
Paris. edit.  
1674.  
Gall. Christ.

§. XXXIX.

*Beatus Stephanus Episcopus  
Diensis.*

Eodem anno Beatus Stephanus Casti-  
lionensis Episcopus Diensis in Del. 7. Sept.  
phinatu ordinatus est. Is, Lugduni no-  
bilibus

Sæcul. XIII.  
A.C. 1208.

bilibus parentibus anno millesimo centesimo quinquagesimo quinto in lucem editus, ab unguiculis animum ad opera pietatis & literarum studia pronissimum ostendit. Adolescens virili constantia a carnibus abstinere cœpit, virtutibus Christianis unice intentus. Annos natus viginti sex, Institutum Cartusienſe in Monasterio de Portis professus, cum non satis ei esset, rigorem a Constitutionibus domesticis præscriptum servare, sed, aliis ter in septimana in pane & aqua jejunantibus, ipse hunc in modum singulis prope diebus abſtinebat, hinc panem in mensa & inde librum apertum ponens, in quem identidem oculos coniciebat. Post complures exinde annos, sanctitatis fama jam extra monasterium erumpente, Prior suæ Congregationis invitatus eligitur, quam deinde sapientissime rexit, multosque ex Hospitibus, quorum magna frequentia ad monasterium ventitabat, ad frugem convertit.

Inter hæc cum Sedes Diensis vacaret, & Canonici, de electione deliberantes, complures viros Episcopatu dignos nominassent, pauci in medium attulerunt, Priorem Monasterii Cartusienſis de Portis eligendum esse. Consenserunt omnes, & non ignari, quam difficili negotio ab eremo sua avelli posset, Romam ad Innocentium Papam nuncios miserunt

miserunt, qui electionem confirmari ro-  
 garent. Is lubenti animo, quod pete-  
 bant, concessit, addito ad Stephanum  
 mandato, quo Dignitatem oblatam reci-  
 pere jubebatur; quippe viri fama jam  
 diu ante ad Pontificis aures pervenerat.  
 Tum Canonicis Stephanum aduentibus,  
 ille respondit, quod olim S. Hugo Lin-  
 colniensis dixerat, se sui arbitrii non  
 esse, sed Priori Cartusienſi Majoris Mo-  
 nasterii ſubjectum. Illud Monasterium  
 tunc regebat Jacelinus, Præpoſitorum  
 Ordinis numero decimus, qui, exhibi-  
 tis ſibi Papæ literis, Stephanum latitan-  
 tem perquiri juſſit, & inventum ad ac-  
 ceptandum Episcopale munus compu-  
 lit. Ergo, Viennam, Eccleſiæ Diensis  
 Metropolim, deductus, Episcopus a tri-  
 bus Archiepiscopis anno millesimo du-  
 centesimo octavo consecratur. Non  
 minus uberes fructus Stephanus in Ca-  
 thedra Episcopali, ac prius in ſolitudine  
 meſſuit, atque ut non nunquam animum  
 labore fatigatum quiete conceſſa refo-  
 cillaret, ad Monasterium de Portis con-  
 volans, more ſimplicis monachi, depoſi-  
 tis interim Dignitatis Episcopalis Inſigni-  
 bus, ſolo annulo paſtorali excepto, ſua-  
 vem vitam ducebat. Tandem ſeptima  
 Septembris anno millesimo ducentesimo  
 decimo tertio, Episcopatus ſui ſexto, æ-  
 tatis quinquageſimo octavo, obdormi-  
 vit

Sæcul. XIII.  
 A. C. 1208.

Sup. Lib.  
 LXXIV.  
 §. 7.

Cart. Hist.  
 Portus

Sæcul. XIII. vit in Domino; atque complura edita  
 A.C. 1208. miracula tum viventis tum etiam defun-  
 di precibus adscripta sunt.

## §. XL.

*Sententia Interdicti in Angliam  
lata.*

*Sup. n. 1.* *Math. Par.* *an. 1208.* In Anglia tres Episcopi Londinensis, E-  
 lisiensis, & Wigorniensis, ut manda-  
 ta Papæ exequerentur, Joannem Regem  
 adeunt, quid Pontifex sibi præcepisset  
 exponunt, atque inter lacrymas rogant;  
 Archiepiscopum, & Monachos Cantua-  
 rienses in Angliam revocaret, sicque &  
 Potestati Regiæ præsentî, & salutî suæ  
 æternæ consuleret. Rex in furorem æ-  
 ctus totum eloqui Legatos non sustinuit,  
 sed conviciis in Papam & Cardinales  
 coniectis, per potentiam Dei juravit, si  
 hi Episcopi vel alii Ditiones suas Inter-  
 dicto subjicerent, se, omnibus Episcopis  
 Clericisque Regni sui Romam ad Papam  
 migrare compulsis, eorum bona omnia  
 ærario suo addicturum. Adjecit, jussu-  
 rum se omnes Romanos, in Anglia vel  
 Normannia diversantes, effossis oculis,  
 naribusque mutilatis, Romam remitti,  
 ut his signis facilius ab omni alia gen-  
 te dignoscerentur. Tandem tribus E-  
 piscopis præcepit, e conspectu suo velo-  
 citer se proriperent, si vitam amarent.

Reces-